

kommen besvare. Den Norm, som Finantsministeren for Diebliffet vil have at rette sig efter, er den, at disse Udgifter opføres paa Kongerigets særlige Budget, som det for indeværende Aar er affattet. Hvis altsaa denne Sag var gaaet igjennem ifjor, vilde den fulde Udgift være bleven opført paa det indeværende Aars Budget som en Kongeriget Danmark særligt vedkommende Udgift, og det ikke af den Grund, at jeg i og for sig vil sige, at det til Syvende og Sidst vil findes at være det Rigtige, men fordi jeg ifølge den bestaaende Lovgivning vilde være henvist dertil. Da nemlig i forrige Aar Colonialloven blev given, blev den Anskuelse fremsat og fastholdt, navnlig ogsaa her i Thinget af en æret Landstingsmand, som nu ikke er tilstede, at Colonierne og deres Anliggender maatte betragtes som et Kongeriget Danmark særligt vedkommende Anliggende, der maatte fremdeles vedblive særligt at være underkastet den danske Lovgivningsmagt. Hvorvidt dette fremdeles skal vedblive eller ikke, vil være et Spørgsmaal, der først da vil finde sin endelige Afgjørelse, naar Forsætningsforholdene i det Hele blive ordnede; men, selv inden denne Ordning har fundet Sted, er det muligt, at man ved en forandret Posteringsmaade af Finantsloven, maaffee allerede for næste Aar, vil kunne komme til at betragte den Gjæld, som er stiftet i Anledning af denne Lov, som et sælles Anliggende, forsaavidt man nemlig maatte komme til det Resultat, at al dansk Gjæld uden Hensyn til dens Oprindelse, al med Kongens Sanction stiftet Statsgjæld uden Hensyn til, om den mere eller mindre vedkommer den ene eller den anden Landsdeel, skal betragtes som sælles.

Besvarelse: Jeg skal kun tillade mig at anføre, i Anledning af hvad den høitærede Finantsminister har ytret, at jeg, med det ikke store Kjendskab, jeg har til Forholdene i

Vestindien, har havt og endnu har den Mening, at Tabet for dem, der have havt blot Bynegre, er forholdsvis langt større end for dem, som have Landnegre. Jeg fandt saa meget mere Bestyrkelse i denne min Mening, som ved de Forhandlinger, der have fundet Sted i Begyndelsen af dette Aar i Folkethinget, har et meget indflydelsesrigt Medlem ytret, at de saakaldte Bynegres, Arbeidsnegres, Frigjørelse har havt en ganske anden Betydning for Vedkommende, der eiede dem, end Plantagenegrenes Frigjørelse; og med Hensyn til, at den meget ærede Finantsminister har ytret, at man i saa Henseende ubetvunget kunde stole paa Colonialraadet og den Mening, som det har fremsat, da har det samme Medlem af Folkethinget ytret, at han just i den Omstændighed, at der ikke af Colonialraadet var ffelset inellem Landnegre og Bynegre, fandt et Beviis for, at denne Lov ikke var overbeiet, saaledes som den burde, i Colonierne, med bliligt Hensyn til alle de forskjellige foreliggende Forhold, men at man kun havde villet have en Sum til de Mægtige i Colonierne, hvormed de kunde forlade Colonierne og overgive dem til sig selv, og altsaa overgive den frigjorte Befolkning til en ulykkeligere Stilling, end den maaffee havde tidligere. Det er disse Ord af en Mand, hvis Indsigt og Dygtighed er anerkjendt, som end mere have foranlediget mig til at fremkomme dermed, og jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at det ikke er bliligt at gjøre den Forffjel, jeg har antydet, inellem Bynegre og Landnegre. Jeg skal endnu kun tillade mig, med Hensyn til, at jeg ikke er bleven tilbørligt opmærksom paa for, at alle Paragrapherne ere under Behandling, at gjøre opmærksom paa, hvad jeg tidligere har tilladt mig at antyde med Hensyn til § 5, nemlig den Bestemmelse, at der skal finde Amortisation Sted.